

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

af den ene eller den anden Art, fordi det er meget vanskeligt at administrere forskelligt. De maa alle ind under den samme Administration, og kan de ikke opfylde deres Forpligtelser, maa de tage deres Forbeholdsret.

Med Hensyn til de af Ministeriet udsendte Bestemmelser om Forbud mod Salg af Oliekager vil jeg sige, at naturligvis gaar jeg ud fra som en Selvfølge, at naar man foretager et saadant Indgreb, maa de deraf følgende Omkostninger lægges over paa Beholdningerne og betales af Forbrugerne. Det er jo en Bestemmelse, der er truffet efter Forhandling og efter enstemmig Indstilling fra Landbrugsorganisationerne, at man skulde holde dette Foderemne tilbage, og man var naturligvis klar over, at det ikke kunde holdes tilbage og sælges til de samme Priser i September og Oktober, som det kunde sælges til i Foraaret.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om Saasæd, som der i Foraaret blev givet Laan til, 20 Kr. pr. Tønde. Naar jeg dengang sagde, at Loven maatte fortolkes paa den Maade, at det var Maksimalprisen, ja, saa var det indlysende, for man kunde ikke paa Forhaand sige, hvad Maksimalprisen blev. Jeg er klar over, at naar vi nu fastsætter helt andre Maksimalpriser, er det et Spørgsmaal, som maa tages op til Overvejelse. Jeg tror ikke, man tænker paa, at Staten skal have en saa stor Rentegevinst, som der her har været Tale om.

Til sidst var det ærede Medlem inde paa Konsekvensen af Rugpriserens Stigning i Forhold til Rugbrødet og henstillede, om man ikke kunde nøjes med en mindre Prisstigning for derved at undgaa en Lønstigning. Jeg tror ikke, Spørgsmaalet kan løses paa den Maade. For det første vil en Trediedel af den Prisstigning paa Rugbrødet, som vi kan forvente i Forhold til den nugældende Pris, hvis Loven gennemføres, sikkert falde paa Udgifter, som Møllere og Bagere forlanger dækket, Udgifter ud over dem, de har i Øjeblikket, og kun de to Trediedele vil være en Følge af den her foreslaaede Stigning af Kornpriserne. Det, som Kornpriserens Stigning vil medføre, har man beregnet til et Beløb af 30 Mill. Kr., og hvis der skal være Dækning for dette Beløb, maa man regne med, at Priserne paa andre Varer, Fedevarer, i

alt Fald ikke vil gaa ned, men snarere vil stige. Det bliver derfor et betydeligt Skattebeløb, der eventuelt skal udskrives til Dækning, og naar det ærede Medlem henstillede at klare det paa den Maade, maa han i hvert Fald give en Anvisning paa Skatter, der kan dække dette Beløb. Og det kan ikke nytte at komme med Skatter, der falder paa hele Befolkningen, saa er det kun fra den ene Lomme over i den anden; saa kan man lige saa godt lade være. Skal man gøre noget for at holde Rugbrødsprisen nede, fordi den bliver for høj for en Del af Befolkningen, maa det ske gennem Skatter, der falder paa den Del af Befolkningen, som har Raad til at betale. Jeg tror i og for sig ikke, den Løsning er mulig, men i alt Fald, hvis det skal være, saa maa Spørgsmaalet løses paa den Maade, jeg her anviser. Hvis vi skal holde Rugbrødsprisen nede paa det nuværende Niveau og sætte Kornprisen op som her foreslaaet, bliver Rug ogsaa saa billigt Foder, at det tillige af den Grund vil være meget farligt at holde Rugbrødsprisen nede.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget henstillede, at man fik en Tillægspris paa Korn, der holdes tilbage til senere Levering. Som jeg allerede har sagt, mener jeg ikke, man skal gøre det. For det første kan det ikke nytte nu at tænke paa at sætte Prisen højere op, og dernæst er det ikke Meningen med at fastsætte visse Terminer, at nogle Landmænd skal aflevere nu og andre senere. Det vilde være en stor Uretfærdighed. Det er selvfølgelig Meningen, at hvis der skal fastsættes Terminer, hvis man ikke kan tage Kornet saa hurtigt, som Landmændene vil aflevere det, maa det være Terminer, som gælder for alle Landmænd, saa at ikke nogle faar Fordel paa andres Bækostning.

Det kan ikke gaa an at gaa bort fra den hollandske Vægt. Hvis vi gjorde det, vilde vi sikkert faa Varer frem af Foderkorn, som de, der skal have Foderkornet, slet ikke kan være tjent med. Det maa være rimeligt at betale efter Værdien. Saaledes som det er stillet op nu, tror jeg, man fra alle Sider — i hvert Fald fra deres Side, som ogsaa vil tage Hensyn til andre end dem, der sælger Kornet — vil indrømme, at det er Priser, Regler og Vilkaar, som er fuldt forsvarlige.

Angaaende Spørgsmaalet i § 6, Stk. 2 c,